

Ναύαρχος

Ἀθήναι τῆ 22 Ἀυγούστου 1938

Σ.Δ.Μαυρομάτης Μαυρομιχάλης

Ἀραλίας 8 Ἀθήναι

Κακομιδ Πιπράς 47

Ἀθήναι

Πρὸς

Τὸν Κον Κον Δήμαρχον Ἀλεξανδρουπόλεως

Ἀλεξανδρούπολιν

Φίλε κ. Δήμαρχε,

Συνεπῆς πρὸς τὴν υπόσχεσιν τὴν ὑποίαν σᾶς ἔδωκα ἐν Δράμα, κατὰ τὰς ἐορτὰς τῆς 25ετηρίδος τῆς ἀπελευθερώσεώς της, ἔρχομαι διὰ τῆς παρουσίᾳ μου νὰ σᾶς γνωρίσω, τὰ σχετικά μὲ τὴν πόλιν σας ἱστορικά γεγονότα ἀπὸ τοῦ 1906 μέχρι καὶ τῆς ἀπελευθερώσεώς της, τὰ ὅποια τηρούμενα εἰς τὸ ἄρχειον τοῦ Δήμου σας θὰ εἶναι ἡ ἐπίσημος ἱστορία, ἡ ὅποια ἴσως ἀναμοχλεύση εἰς τοὺς ἐμ τῶν συμπολιτῶν σας παλαιούς κατοίκους τοῦ Δεδεαγᾶτε παλαιὰς εὐκλεεῖς ἡμέρας.

ΔΟΥ

Τῆ 1906, ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Μαυρομάτης, ὡς ἰδρυτῆς καὶ ὄργανωτῆς τοῦ κέντρου Καβάλλας-Δράμας, εὐρέθην εἰς τὴν ἀνάγκην, διὰ τὴν συνοχὴν τῆς Μακεδονικῆς Ὄργανώσεως, νὰ ἐπεκτείνω ταύτην εἰς τὰς πόλεις τῆς Θράκης Εὐάνθην καὶ Δεδεαγᾶτε.

Εἰς τὴν Εὐάνθην διὰ τὴν μεγάλην, λόγω τῆς γειτνιασεώς της πρὸς τὴν Δράμαν καὶ Καβάλλαν, ἐπικοινωνίαν της, εἰς τὸ Δεδεαγᾶτε δὲ διὰ τὴν χρησιμοποίησίν της πρὸς Καβάλλαν θαλασσίου ἐπικοινωνίας διὰ τὰς πολλαπλὰς ἀνάγκας τῆς Ὄργανώσεως.

Τῇ προσκλήσει τοῦ τότε ἐν Δεδεσαγάτε Προξένου Ἴωνος Δραγούμη καὶ τοῦ διαδεχθέντος αὐτὸν Εὐθυμίου Κανελλοπούλου, κατ'ἐπι-
νάληψιν τῶ 1906 καὶ 1907 ἐπεσκέφθη τὴν πόλιν σας καὶ ἐν
συνεργασίᾳ μετὰ τῶ Προξένων καὶ τῶν ἀξιόδημων Μητροπολιτῶν
Δουκᾶ Πετρίδη καὶ Ἰωακείμ Γεωργιάδου ἐμύησα τοὺς πρώτους
πυρῆνας, ἰδίᾳ πρὸς διοργανώσιν μεταφορᾶς ὄπλων, διεισδύ-
σεως ἀποστελλομένων προσώπων, καὶ δικτύου εἰδικῶν πληροφορι-
ῶν.

Ἐν τῷ μεταξύ εἰσηγήθη ἐν τῷ ἐν Ἀθήναις Κέντρον τὸ μὲν,
ὅπως ἰδρυθῆ Προξενεῖον ἐν Εἰάνθη, τὸ δὲ ὅπως ἐγκριθῆ καὶ προ-
παρασκευασθῆ ἡ ἀποστολὴ ἀξιωματικῶν εἰς Εἰάνθη καὶ Δεδεσαγάτε.

Κατ'ἀρχὰς ἰδρυθῆ τῶ 1907-1908 Προξενεῖον ἐν Εἰάνθη, τεθὲν
ὑπὸ τὴν δεδοκιμασμένην διεύθυνσιν καὶ ἐν Καβάλλα ἐπὶ τριετί-
αν ὄλην, διακριθέντος Ἀγγέλου Ἀνίνου, εἶτα τῶ 1908 ἐτοποθε-
τήθησαν ὡς ἐμπροσθοὺ τῆς ὀργανώσεως ἐν Εἰάνθη μὲν ὁ ἀνθυπο-
λαρχὸς Ν. Αἰνιᾶν καὶ εἰς Δεδεσαγάτε ὁ ἀνθυπολοχαγὸς Πυροβολι-
κοῦ Π. Βλάσης.

Εἶναι ἀληθές ὅτι ἡ ὀργάνωσις τῆς Θράκης, ὅπως λόγῳ τῶν
ἰδιαιτέρων τοπικῶν συνθηκῶν, δὲν ἐξελιχθῆ καὶ εἰς ἔνοπλον
τοιαύτην, ἀφοῦ πᾶσαν γενομένην ἀπόπειραν πρὸς ἐκτελέσει εἰς
Εἰάνθη, ἐπεχείρησαν ὄργανα τοῦ ἐκτελεστικοῦ Καβάλλας, ἐπιτυ-
χόντα ἐν τέλει τὴν ἐν Εἰάνθη ἐξόντωσιν τοῦ περιβοήτου ἐκπρο-
σώπου τοῦ Βουλγαρικοῦ Κομιτάτου Χατζῆ-Γεώργη, τὸν ὁποῖον ἐδί-
ωκον ἀπὸ τὴν περιφέρειαν Δράμας εἰς Εἰάνθη, προσέφερον ὅμως
πολλαπλᾶς ὕφαντες ὑπηρεσίας εἰρηνικῆς κατὰ τὸ μᾶλλον φύσεως
καὶ εἰδικῶς εἰς κατασκοπεῖαν καὶ μετάδοσιν ἐπιτελικῶν πληρο-
φοριῶν.-

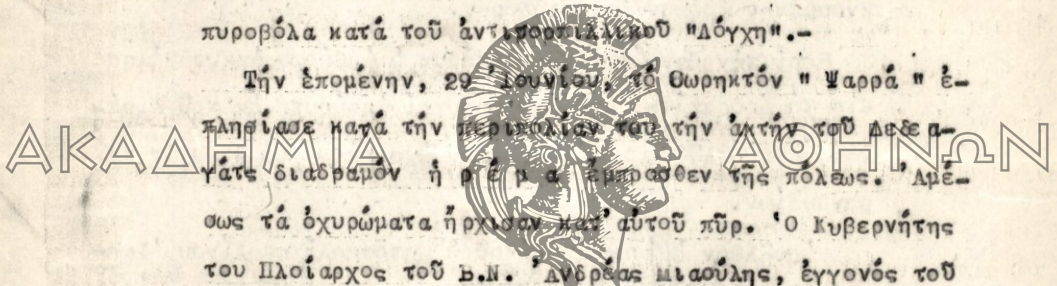
Βον

Ο Στόλος υπό τόν δαφνοστεφή Ναύαρχον Παύλον Κουντουριώτην τόν Ναυμάχον τής Έλλης καί τής Δήμου, αφού κατέλαβε τήν Καβάλλαν μέ Διοικητήν του ναυτικού αγήματος τής κατοχής τής τόν υπογραφόμενον, έλιμενίζετο εις τόν λιμένα τής, κρατών έν στενή αποκλεισμή τάς άκτάς, από τών έκβολών τοΰ Νέστου μέχρι καί τής Δίνου διά συνεχών περιπολιών.

Τήν 28ην Ιουνίου τά Βουλγαρικά όχυρώματα του Δεδεαγάτς έβαλον δέκα βολάς κατά τής περιπολούσης εις απόστασιν 6.500 μέτρων από τής πόλεως "εύδρόμου Μυκάλης" καί τήν ήνάγκασαν νά απομακρυνθῆ έκτός βολής, καί άφ'έτερου δέν ύπέστησαν νά βάλωσιν υπό τής μάκης έχθρικά πυροβόλα κατά του αντιπροσέλατου "Δόγχη".-

Τήν επομένην, 29 Ιουνίου, τό Θωρηκτόν "Ψαρρά" έπλησίασε κατά τήν περιουλίαν του τήν ακτήν του Δεδεαγάτς διαδρομήν ή ριέμα έμπαρσθεν τής πόλεως. Αρέσως τά όχυρώματα ήρχισαν κατ'αυτου πύρ. Ο Κυβερνήτης του Πλοίαρχος του Β.Ν. Άνδρέας Μιαούλης, έγγονός του δμωνύμου μεγάλου Ναύαρχου τής Έπαναστάσεως Άνδρέα Μιαούλη, τηρών τάς παραδόσεις του όνόματός του, έκρινε /δ, τι δέν έπρεπε νά ανταποδώση τό πύρ, ίνα μή βλάβη πόλιν Έλληνικήν, καί συνεχίσας άγερώς μέ μικράν ταχύτητα τήν διαδρομήν του κατηυθύνθη προς Σαμοθράκη.

Παρατηρήθη κατ'εκείνην τήν ήμέραν από τών Ψαρρών ό,τι εις τούς στρατώνας του Δεδεαγάτς έκυμάτευεν σημαία του Έρυθρού Σταυρού τής Γενεύης, ίνα παραστανώμενα τά πλοία μας απόσχωσιν του βομβαρδισμού.

Περί τὰς πρωτῆς ὥρας τῆς 11 'Ιουλίου, ὁ Ναύαρχος εἶδο-
ποιεῖτο ὑπὸ τῶν περιπολούντων πλοίων, ὅτι οἱ Βούλγαροι
πιθανῶς ὑποχωροῦντες, ὑπὸ τὴν πίεσιν τῆς θυελλώδους
προελάσεως τῶν Στρατιῶν τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου, ἐπυρ-
πόλουν τὸ Δεδεαγάτε.

Ἐν τῷ ἄμα διετράθη ἡ ἄπαρσις τοῦ 'Αβέρωφ καὶ ὁ πλοῦς
του πρὸς Δεδεαγάτε.

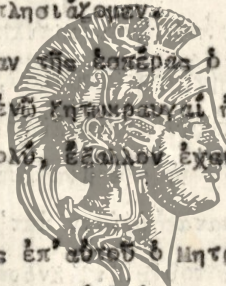
Ἄπὸ ἀποστάσεως πέντε καὶ πλέον μιλίων, οὐρανομή-
κεις τοῦπαι φλογῶν καὶ καπνοῦ, παρουσίαχον τὴν πόλιν
παραδεδομένην τῷ πυρὶ. Ἡ συγκίνησις τοῦ πληρώματος
τοῦ 'Αβέρωφ ἐκορυφουῖτο ὅταν ἔβλεπε τὴν ἀτμοσφαῖραν πυ-
κνουμένην ἐφόσον ἐπλησιάζομεν.

Περί τὴν ἑνὴν ὥραν τῆς ἑσπέρας ὁ 'Αβέρωφ ἠρμιυροβόλησε
εἰς τὸ Δεδεαγάτε, ἐπὶ τῆς κρημνιστῆς ἠκούοντο ἐκ τοῦ λιμέ-
νος, ὅπου πλῆθος ποδῶν, ἑσπέρων ἐχαιρέτα διὰ τῶν καὶ
μανδουλίων.

Ἄνηλθον ἀμέσως ἐπ' αὐτοῦ ὁ Μητροπολίτης Αἴνου 'Ιωα-
κεῖμ ὁ μουφτής κ.λ.π. καὶ ὑπέβαλον τὰ σέβη των εἰς τὸν
ἐλευθερωτὴν Ναύαρχον, πληροφορήσαντες αὐτὸν ὅτι οἱ Βούλ-
γαροι, ἐν βίᾳ φεύγοντες, ἔθεσαν πῦρ εἰς τὰς ἐκτὸς τῆς
πόλεως εὐρισκόμενα, σανοῦ, τροφίμων καὶ λοιπῶν ἐφοδίων
των, τὰ ὅποια ἠθέλησαν νὰ καταστρέψωσι ἵνα μὴ περιέλ-
θουν εἰς χεῖρας μας. Παραμένει ἀκόμη ὕψιστος εἰς τὴν μνη-
μην μου τὸ ὅτι ὁ λιμὴν ὅλος εἰς μεγάλην ἔκτασιν ἦτο ἐ-
σπαρμένος ἀπὸ κεφαλοτύρια κόκκινα Βίτσερρα.

Ἡ πυρκαϊὰ ἐντοπισθεῖσα, διήρκεσε ἐπὶ τινὰς ἡμέρας,
συνεπιφέρουσα καὶ ἐν ἀγαθὸν διὰ τὴν πόλιν καὶ τὸν Στό-
λον, τὴν ἀποκάθαρσιν καὶ ἐξόντωσιν συννέμων ἐκ μυριά-
δων μυιῶν πρὸς ἀσφάλειαν τῆς υγείας μας.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Βασιλίσκος

Εἰς τὸν ὑπογραφόμενον, ἐκ τῶν ἐπιτελῶν τοῦ θωρηκτοῦ Ἀβέρωφ, Ἀρχηγὸν κατὰ τὰς ναυμαχίας τοῦ Ἀ. Πύργου τῶν βαρέων πυροβόλων, τὸν καταλαβόντα προηγουμένως τὴν Καβάλλαν, ἀνετέθη ὑπὸ τοῦ Ναυάρχου ἢ Διπλασιωτικῆ καὶ Πολιτικῆ Διοικήσεως τῆς Πόλεως Δεδεαγιάς.

Ἀποβιρασθεὶς ἐν τῷ ἄμα ἐπὶ κεφαλῆς Ἀγλήματος, ἐγενόμην δεκτὸς ἀπὸ τῆς ἀποβάθρας ὑπὸ τῶν Προκρίτων καὶ τῶν κατοίκων τῆς πόλεως μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν μητροπολίτην καὶ τὸν Μουφτήν, συναδελφωμένων εἰς ἓνα κοινὸν κόνον, ἐκ τῶν σκληρῶν μαρτυριῶν ἅτινα ὑπέστησαν ἀπὸ τὴν Βουλγαρικὴν κατοχὴν, καὶ τιμητικῶν συνοδευθεὶς, - ὑπὸ τοῦ συνεχῶς ζητοκρωγάζοντος πληθους -, μέχρι τοῦ διοικητηρίου, ὅψωσα ἐν τιμαῖς τὴν Ἑλληνικὴν Ξημαίαν, καὶ ἀνέγνωκα τὴν αἰτιολογίαν τῆς καταλήψεως τῆς πόλεως καὶ τῆς περιοχῆς τῆς, ἠρώτησα τὴν συμβολὴν εἰς τὸ ἔργον μου τοῦ γηγενοῦς πληθουσιῶ, ἀνεξαρτήτως θρησκείας καὶ φυλῆς.

Οἱ Μωαμεθανοὶ κάτοικοι, μὲ ὑπεδέχθησαν μὲ ἐξαιρετικὴν χαρὰν, δηλοῦντες ἐντόνως καὶ ἀπεριφράστως, ὅτι εἰάν ἐπέπρωτο νὰ ἀποχωρισθῶσι τῆς ὀθωμανικῆς Ἐπικρατείας, θέλουσιν νὰ ζήσουν ὡς Ἕλληνες, ἀποῦ κοινὴ καταγωγὴ καὶ μακρῶν ἀδελφικῆ συμβίωσις μετὰ τῶν Χριστιανῶν, τοῖς δίδει τὰ αὐτὰ συναισθήματα. Δέν παρέλειψα νὰ τοῖς ὀμιλήσω εἰς τὴν ὀθωμανικὴν γλῶσσαν, γεγονόςς τὸ ὁποῖον εἶπε συνήρκασε, καὶ νὰ τοῖς εὐχηθῶ διὰ τὰς ἐορτὰς τοῦ Ραμαζανίου, εἰς τὰς ὁποίας τοῖς ἀνήγγειλα ὅτι θὰ συμμετάσχω ὄχι μόνον ἐγὼ ἀλλὰ καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ οἱ ἄνδρες μου, ὅπερ καὶ ἐγένετο ἀμέσως τὸ ἴδιο βράδυ.

Ἴδου ἡ αὐθόρμητος αὐτῆ ἐκδήλωσις τῶν συναισθημάτων τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Τούρκων, ἵσως λέγω νὰ ἦτο προμήνυμα

τῆς μετὰ εἴκοσι περίπου ἔτη συναδελφώσεως τῶν δύο μας
Ἑθνῶν Ἑλλήνων καὶ Τούρκων.

Ἐγκατασταθεὶς ἄμεως εἰς τὸ Διοικητήριον ὡς ἐκπρό-
σωπος τῆς Δ.Μ. τοῦ Στρατηλάτου Κωνσταντίνου, ἐπελήφθην
τῆς δι' ἐντοπιῶν προσώπων, - ὄλων σχεδὸν γνωστῶν μου ἐκ
τοῦ παρελθόντος-, ἀνασυγκροτήσεως τῶν ὑπηρεσιῶν Διοικη-
τηρίου, Δημαρχείου, Σχεδίου Πόλεως, Τελωνείου, Ταχυδρο-
μείου, Δικαστηρίων, Ἀστυνομικῆς καὶ Διμενικῆς ὑπηρεσί-
ας.

Ἀπὸ τῆς πρώτης ἑσπέρας ἐνεκατεστάθητε τὰς ὁδοὺς
φωτισμός καὶ ἡ συνεχὴς παρρησία, τὸσον ἐντὸς τῆς πό-
λεως ὅσον καὶ ἐκτὸς αὐτῆς, ἐπέδωκαν τὴν ψυχικὴν ἡρεμίαν,
τὴν ὁποίαν τὸσον εἶχον ἀνάγκη εἶ πολὺ ταλαιπωρηθέντες
κατοικοῦ τῆς πόλεως.

Κατασχὼν εἰς τὸ Διοικητικὸν κατ' ἄστημα, γραμματόσημα
καὶ ἐπιστολικά δελτάρια Βουλγαρικά, διέταξα τὴν χρηματο-
ποίησίν των, ἂφοῦ τὰ ἐπεσήμανα μὲ τὴν φράσιν:

« Ἑλληνικὴ Διοίκησις Δεδεσγᾶτε »

καὶ τὴν σφραγίδα μὲ ἡμερομηνίαν 13 Ἰουλίου 1913 ἡμέραν
τῆς πρώτης κυκλοφορίας.

Μετὰ τὴν ἐξάντλησιν τῶν ὡς ἄνω γραμματοσήμων, ἐπειδὴ
δὲν εἶχον παραληφθῆ ἔξ Ἀθηνῶν τὰ αἰτηθέντα Κρατικὰ τοι-
αῦτα, ἐξέδωκα ἑπλὴν σειρὰν γραμματοσήμων, τὰ ὅποια ἐπε-
σημάνθησαν μὲ τὴν σφραγίδα τοῦ «Στόλος Αἰγαίου», ἐπιτρα-
πέισης ὑπὸ τοῦ Ναυάρχου, τῆ εἰσηγήσει μου, τῆς χρησιμο-
ποιήσεώς της, ὅπως ἔξαιρετικῶς. Ἔλαβον δὲ πρόνοιαν πρὸς
πρόληψιν πάσης παραχαράξεως, λίαν εὐκόλου ἄλλωστε, ὅπως
ἕκαστον ἐκδιδόμενον στέλεχος φέρει τὴν ὑπογραφήν μου καὶ

τὴν ἡμερομηνίαν 18 Ἰουλίου 1913, ἡμερομηνίαν τῆς ἐκδόσεώς
των,

Ἐνὰ μίαν θειράν τῶν ὡς ἄνω ἐκδόσεων, - τὰς τελευταίας
τὰς ὁποίας κατέχω -, ἀποστέλλω ὑμῖν κ. Δήμαρχε, ὄχι τόσον
διὰ τὴν ὑλικὴν αὐτῶν ἀξίαν, ἀλλ' ἰδιαιτάτα διὰ τὴν ἱστορικὴν
τοιωτήν διὰ τὴν πόλιν σας, μὲ τὴν πεποιθήσιν ὅτι ἀποφάσει
τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου θέλατε περιλάβη εἰς πλαίσιον καὶ ἀ-
ναρτήσητε εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν τελετῶν τοῦ Δημαρχείου σας,
ἀναγράφοντες ἐπ' αὐτῶν δωρεὰν «Ναυάρχου Σ.Δ. Μαυρομιχάλη».-

Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον τῆς πόλεώς σας, κατὰ τὴν ὑπὸ τὴν
νέαν του σύστασιν ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ ἀειμνήστου Καληκιδό-
νος τότε μητροπολίτου Ἰεροσολύμων, πρῶτην συνεδρίασιν
αὐτοῦ ὠνόμασε τὸν Ναύαρχον καὶ τὴν Κουντουριώτην καὶ ἐπέ-
τιμους πολίτας του, ἐτίμησε τὴν Κεντρικὴν Λαϊκὴν μετὰ τὸ ὄνομα
τοῦ Ναυάρχου (ἄραγε ἔλαβεν; ἢ ἐλησμονήθη καὶ ὁ Ναύαρχος
Κουντουριώτης ἰσότη; ἢ ἐλησμονήθη ἡ πρώτη ὑπὸ τὴν Ἑλληνικὴν
Σημαίαν συνεδρίασις τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου τῆς πόλεώς σας),
εἰς δὲ τὸν τότε παραλιακὸν κήπον τοῦ Δήμου, ὅπου κατὰ τὰς
κυριακάς καὶ ἑορτάς ἐπαίανιζε ἡ μουσικὴ καὶ ἦτο τὸ Κέντρον
τῆς πόλεως ἔδωκε τὸ ὄνομα «Θάληρον».-

Εἰς τὸ Δεσφάτε κατέσχον τροχαῖον ὑλικὸν καὶ παντοῖον ἄλ-
λο ἐφοδισμοῦ Στρατοῦ, τροφίμων, ποιρνίων καὶ ἄλλων ζώων, τὰ
ὁποῖα διὰ δέκα πέντε ἐν ὄλῳ ἐπιτάκτων κλαίων κατηύθυνα εἰς
τὸ ἐν Θεσσαλονίκῃ Γενικὸν Στρατηγεῖον.

Ἐπελήφθη ἡμέρας, συμβολῆ τοῦ Μηχανικοῦ τοῦ Ἀβέρωφ, ἀει-
μνήστου Ἀντωνίου Δραπανιώτη, τεθέντος ὑπὸ τοῦ Ναυάρχου εἰς
τὴν διάθεσίν μου-, καὶ ναυτομηχανικῶν ἐπὶ τοῦ ἔργματός μου

τῆς ἐπισκευῆς τοῦ Βουλγαρικοῦ θυμουλικοῦ "Μπελλαμόρες", τὸ ὅποιον βραδύτερον ἰπέστειλα εἰς τὸν Βασιλικὸν Ναύσταθμον καὶ τῶν ἁτμομηχανῶν καὶ λοιποῦ τροχαίου σιδηροδρομικοῦ ὄλικοῦ, τὸ ὅποιον οἱ Βούλγαροι φεύγοντες ἐν βία ἠθέλησαν νὰ ἀρηστεύσουν δι' ἀφαιρέσεως ἐνίων μηχανημάτων, ἐπιτι-
χῶν ἐντός δύο ἡμερῶν- ὄψου διὰ τερεζήνας ἐπεθεώρησα αὐτο-
προσώπως τὴν σιδηροδρομικὴν γραμμὴν- νὰ ἀποκαταστήσω τὴν
σιδηροδρομικὴν γραμμὴν Γκιουμουλτζίνας-Βιάνθης-Δράμας-
Ξερῶν-Θεσσαλονίκης, μετὰ συγχρόνου ἀποκαταστάσεως τῆς
τηλεγραφικῆς καὶ τηλεφωνικῆς ἐπικοινωνίας.

Μεταξὺ τοῦ τροχαίου ὄλικοῦ ματέσχον καὶ δλοκληρον
τὸν πολυτελεῆ Ἀυτοκρατορικὸν τοῦ Σουλτάνου σιδηροδρομικὸν
συρμὸν, δῆρον τῆς Ἀυτοκρατείας τῶν Γάλλων εὐγενίας πρὸς
τὸν Σουλτάνον Ἀβδουλ-Ἀζίζ- ὃ δλοτις ἀναφέρεται ὡς ὁ πρῶ-
τος Σουλτάνος, ὅστις ἐξῆλθε τῆς Ἐπικρατείας του, μετα-
βάς τοῦ διὰ τοῦ συρμοῦ αὐτοῦ, πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ Ἀυτοκρά-
τορος ἐχύγουσ τῶν Γάλλων κατὰ τὴν Διεθνή "Ἐκθεσιν τῶν Πα-
ρισίων τῷ 1867, καταστρατηγήσας τὴν **π α ρ ἄ δ ο σ ι ν**
καθ' ἣν ἔδει τὸ Ἱερὸν Πρόσωπον τοῦ Χαλήφου καὶ Σουλτά-
νου νὰ παῖ μόνον ἐπὶ Μουσουλμανικοῦ ἐδάφους, διὰ τῆς
κατασκευῆς εἰδικῶν ὑποδημάτων με διπλοῦς πάτους.....
εἰς οὗς ἐνεκλείσθη χῶμα τῆς Μένας καὶ τῆς Κωνσταντινου-
πόλεως. Διὰ λόγους ὅμως εὐνοήτους προνοίας παρέλαβε μετ'
αὐτοῦ καὶ τοὺς δύο νεαροὺς ἐπιδόξους δυαδόχους Μουράτ
καὶ Χαμήτ.

Τὸν συρμὸν τοῦτον ἐκ τριάκοντα καὶ πλέον ὄχημάτων,
φέροντα τὸν Ἀυτοκρατορικὸν Μπουρῶν, ἐπανδρώσας διὰ ναυ-
τομηχανικῶν τοῦ ἐπ' ἐμὲ ὀγήματος, σημαυστόλιστον καὶ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

δαφνοστόλιστον απέστειλα διά της διαδρομής Γκιουμουλτζίνας
-Ξάνθης-Δράμας-Ξερρών εις Θεσσαλονίκην ως δῶρον εις τήν
Α.Μ. τόν Κωνσταντῖνον τιμηθεῖς μέ τας Εὐχαριστίας Του.

Ἡ πόλις σας, οὕτω κ. Δήμαρχε, ἡ ὁποία τόσα πολύτιμα λά-
φυρα ἔδωκε δι' ἐμοῦ εις τό ἔθνος, πρώτη καί μόνη αὐτή, ὑπό
στρατιωτικὴν Διοίκησιν, λόγω τῆς ἀμέσου Ὀργανώσεως καί τῶν
οἰκονομικῶν ἀκόμη ὑπηρεσιῶν, ἀπέδωκε καί εἰσπράξεις εις χρή-
μα αὐτούσιον, εἰσπραθεῖσας διά τοῦ Ναυάρχου εις τό ἐν Ἀθήναις
Κεντρικόν τοῦ Κράτους Ταμεῖον τήν 25 Ἰουλίου 1913, ὅτε ὑπα-
γραφείσης τῆς συνθήκης τοῦ Βουκουρεστίου παρέδωκε τήν Διοίκη-
σιν της εις τόν ἐκεῖ ἐξ ὑψηλῆς ἐπανελθόντα Ἰσχυρότερον τῆς
Ἑλλάδος Δημήτριον Σπασάρον.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ἐπιβὰς εἴτα τοῦ ἑαυτοῦ ἑλευσά μετὰ τοῦ στόλου εις Κα-
βάλλαν καί Θεσσαλονίκην ὅθεν παραλαβόντας τόν βασιλέα Μαθη-
θύνθημεν εις ῥάληρον, ἔνα ὃ Ἕλληνικὸς λαὸς ἐν συγκινητικῇ
καί μεγαλειώδη ὑποδοχῇ, ἀναμνησκούση τοὺς θριάμβους τῶν
Βυζαντινῶν Ἀυτοκρατόρων, ἔδεχθη τόν Νικηφόρον Στρατηλάτην
Κωνσταντῖνον ΙΒ'.

Νομίζω φίλε κ. Δήμαρχε, ὅτι ἀπέδωκα πλήρως ἐξ ἀναμνήσεως
καί σημειώσεών μου τὰς καλὰς ἑκεῖνας ἡμέρας τὰς ὁποίας με-
ταδίδω ὑμῖν, ἵνα ὁ Λῆμος σας τὰς κατέχει διά τήν Ἱστορικὴν
Ἀναμνησιν εις τό ἀρχεῖον του.

Μετὰ πάσης τιμῆς

Τὴ ἀποστολὴν τῆς ἐπιμνηστικῆς δαφνοστόλου μετὰ τὴν ὁποίαν
ναυάρχ. ἐξ ἑλευσάν. Μανρωτῆ δὲ, γι' ἐπιδοθῆναι αὐτοπροσώπως ἐν
ἐπισημῶν καὶ ἀδελφῶν Μ. Βασιλῶδ, ἀφ' ἃ ἔγινε ἡ ἐπιδοθῆναι, ἐν Ἀθήναις,

ἐν 11/24 Ἰαννουαρίου 1914

Τῆ 16/19 Φεβ. ἐκδόθη ἀποστολὴν, ἀφ' ἧς ἐπέστειλε τὸ Μ. Ἰσχυρότερον τῆς
καὶ τοῦ Κωνσταντῖνου Σπασάρου πρὸς ἀποστολὴν τῆς ἀποστολῆς
ἐν 11/16